

การละเล่นพื้นบ้าน...รำกระแจะ

นำเสนอเมื่อ : 10 มิ.ย. 2552

วัฒนธรรมท้องถิ่น คือ จิตวิญญาณของคนอีสาน

เสียงดนตรีไพเราะเพราะพริ้งดังมาจากเวทีการแสดงศิลปพื้นเมือง เนื่องในงานฉลองวันแห่งชัยชนะของท้าวสุรนารี ประจำปี ๒๕๕๒ ตรงข้ามสำนักงาน หลังจากเลิกงานจึงได้เข้าไปเที่ยวชม เห็นผู้แสดงกำลังฟ้อนรำอย่างสวยงาม แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีสดสวยผู้แสดงประกอบด้วยเด็กวัยกลางคน และผู้สูงอายุ มายืนกำกับด้วย

เห็นลูกคนหนึ่งกำลังบรรจงถ่ายรูปอย่างเอาจริง เอาใจ และให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง สอบถามว่าเขาเรียกว่าฟ้อนรำอะไร

ชาวบ้านเรียกว่า “รำกระแจะ” หรือ รำกระดั่ง เป็นการละเล่นพื้นเมืองของชาวชะบ่น ซึ่งเป็นชาวบ้านกลุ่มหนึ่ง มีภาษาพูดเป็นของตนเอง มีภาษาคลายกับภาษามอญ มีถิ่นฐานตั้งอยู่ในเขตอำเภอปักธงชัย มีหลายหมู่บ้าน มีภาษา ประเพณี และการละเล่นเป็นการเฉพาะตัว การรำดังกล่าวจะละเล่นในยามมีงานรื่นเริงประจำปีหมู่บ้าน งานประจำปี หรืองานประเพณีสำคัญ เท่านั้น

รำกระแจะ หรือรำกระดั่ง ของชาวชะบ่น อำเภอปักธงชัย

สภาพความเป็นอยู่จะเหมือนกับคนพื้นเมืองทั่วไป เนื่องจากมีความกลมกลืนของคนสมัยใหม่ กับ สมัยเก่า ส่วนภาษาชะบ่น คนอายุรุนราว ๕๐ ปี ขึ้นไป ยังพูดสื่อสารกันได้ อยู่ จากการสัมภาษณ์ของพิธีกร สำเนียงจะออกเหมือนภาษาไทยโคราช จะเป็นเสียงสูง

จะคล้ายเสียงการการร้องสรภัญญะหรือสารภัญญ์ทางอีสาน

ในงาวันฉลองแห่งชัยชนะ
ผู้มาเที่ยวสามารถชมการละเล่นพื้นเมืองได้หลาย
เพราะจังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่กว้างใหญ่
มีประชากรมีหลากหลายกลุ่ม และชนชาติ ไม่ว่าจะเป็นลาว
ลาวโซ่ง ส่วย เขมร ชาวชะบ่น และอื่น ๆ

การแต่งกายด้วยผ้าไหมปักธงชัย
อันลือชื่อและดนตรีประกอบด้วยฉิ่ง กลอง ซอ และปี่